

HATÁRTALANUL

Földek vacogó sárgasága
erdők öltöznek rabruhába
a nyár vére már megaludt
benne vergődnek térdenállva
kutyaláncot-tépo faluk

Vadvíz-tanyákon ijedt láрма
lábam előtt a szél szilánkja
mint eltévedt puskagolyó
Szeptember izzó koponyája
kiszúrt szemmel is látható.

TÖZSÉR ÁRPÁD

HANKA

Hankám, elnézlek, s úgy sajnállak.
Mebánod még, hogy jöttél társnak.
Mebánod még, hogy szeretsz engem.
Vasnehéz sors az én szerelmem.

Smaragd makkosban vadkan csörtet,
tapodja rengőn a szűz földet.
Nincsen erkölcs, csak vad vére.
Nincs könnyör benne

— szeresd érte.

Nincs körülötte csak tank s pisztoly.
Naponta támad, naponta iszkol.
Naponta horkan vérig sértve.
Naponta meghal

— szeresd érte.

Hordja lött sebét sok rossz szónak.
Nem bocsát meg már halandónak.
Élete harc, s ha néha béke,
akkor sóvárgás

— szeresd érte.

Hazátlan tücskök barna gyásza
ha meghalnék is bennem fájna
Tiporj sörényes elmúlás
az őszirózsák árvasága
közt a tekintet gödröt ás

Ó homok arany szemcsés láva
zúdulj pompeji éjszakámra
törd át az álom küszöbét
Takarj be forgószelek szárnya
határtalanul mint az ég.

Tele van dacos rémülettel.
Mindenkitől fél, mégse retten.
Amennyit szűköl, annyit tombol,
s mindig napfényes rétre gondol.

De ha kijön a rengetegből,
kerekre tágult szemmel eldől.
Nem tud betelni a csodával,
hogy még van rét, és van madárdal,

S rohanna, futna ő is arra,
a felismert „kell” visszahajtja:
Hogy majd örökre elhagyhassa,
csörtet vissza a vérbe, gazba.

Látod, Hankám, én így élek.
A sok igen s nem majdnem szétvet.
Szerelem, pisztoly, bűn és érdem.
Lázadás, törvény, s nincs ki értsen.

Szeress érte, s tán ne szeress mégsem.

SIMAI MIHÁLY

MAGAS TÁBLÁKBAN ZÚG A SZÉL...

I

Villámok ellen hegyezett
sárga nyilakban utazom.
Bebetű lánggal fejemet
a félelem s a nyugalom.

Felcsapó arca égbe-vesz
annak, ki sisteregve él.
Körül nagy, kékes, üveges,
magas táblákban zúg a Szél.

II

Csönd szelte át a hangomat,
s madárdal; tiszta, hajnali,
Messziről egyre tágasabb
hallelujákat hallani.

Kezemben új nap terjedez,
sugarasan kelő kenyér.
Körül nagy, kékes, üveges,
magas táblákban zúg a Szél.